



Διαρεμός καταδίκου.

εώνα τοῦ ὑποδίκου καὶ ἀφαιρεῖσι τὰς σάρκας αὐτοῦ κατὰ μεσίδας ἔχουσας τυγῆμα λωρίων.

Εἰς τὴν ἴνδικην θίτουσι μεταξὺ τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοῦ βασανιζομένου θρυαλλίδας ἀνημμένας· μετὰ δὲ ταῦτα βάλλουσι τοὺς πόδας μεταξὺ τεσσάρων σανίδων, αἵτινες ὀλίγους κατ' οὐλίγην συστρίγγονται διὰ σχοινίου καὶ πιέζονται.

Ἐν Ἰσηνίᾳ θίτουσιν ἐπίσης μεταξὺ τῶν δακτύλων τοῦ ὑποδίκου θρυαλλίδας θίσιου ἀνημμένας, πιέζονται δὲ καὶ τὰ γόνατα καὶ τοὺς ἀγκῶνας τοῦ κατηγορούμενου διὰ πιεστηρίου τὸ ὅποιον σφιγγούσι διὰ στρόφιγγας.

Η βάσανος τοῦ σρυντίου, οὗτος ἂντος ἐν γρήγορει ἐν Ἰταλίᾳ, Σερβίᾳ καὶ Σουηδίᾳ, συνιστάται εἰς τὸν ἀναρτώσι τὸν βασανιζομένον διὰ τίνος σχοινίου ὡπὸ τὰς μασγάλας· παρεταίνετο δὲ ἡ τιμωρία αὕτη ἐπὶ τρεῖς καὶ τέσσερας ὥρας. Ἐν Ἰταλίᾳ

μεταχειρίζοντο ἄλλοτε τὸ βασανιστήριον, τὸ λιγόμενον ἀγρυπτία (la vigilia) ὀσάκις τὸ τοῦ συστίου δὲν ἔφερεν οὐδὲν ἀποτέλεσμα.

Τρίτον εἶδος βασάνου, γέννημα τῆς Ἰταλικῆς φαντασίας, ὑπῆρχε τὸ νὰ φίπτωσι γχακί ὅπτιον τὸν κατηγορούμενον μὲ γυμνήν στῆθος ὡπὸ θόλου, ὅθεν κατέπιπτον σταγόνες ὕδατος ἐπὶ τοῦ κοῖλου τοῦ αποράγου του.

Ἐν Σκωτίᾳ ἡναγκαζόν τὸν κατηγορούμενον νὰ πινῇ ὠρισμένην ποσίτητα ὕδατος, ἔρριπτον μετὰ ταῦτα χύτην γχακί καὶ τὸν ἐσκέπαζον μὲ σανίδα, ἐρήμης ἐπήδουν βιτίως.

Εἰς τὰς Κάτω Χώρας ἔχαιον βαθμηδὸν τὸν τερσὸν τῶν ποδῶν τοῦ βασανιζομένου.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ βάσανος διέφερε κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας. Όθεν εἰς μὲν τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας Βρετανίας προσήρτουν τὸν κατηγορούμενον ἐπὶ σιδηροῦ θρανίου καὶ ἐπλησίαζον βαθ-